

HÄLSNING

Nr 2 2023

Sommarintervjun
Sid 4-5

Pilgrimsvandring
Sid 14-15

Program maj-aug
Sid 10

Tankar om
Tro & Tvivel
Sid 12

Annika Landström

KÅLLANDSÖ-STENHAMMAR
MISSIONSFÖRSAMLING

Kållandsö-Stenhammar Missionsförsamling

Församlingsföreståndare
Helena Klar Fast
helena@stenhammarkyrkan.se
0739-29 50 11

Ordf. Marita Erstorp
070-494 24 72
maritaerstorp@hotmail.com
Kassör Johny Paulsson
072-210 68 06
johny@stenhammarkyrkan.se
Bankgiro: 226-6625
Swish: 1234578548
Swish för fika och kollekter:
1231085091
Bankkontonr: 8314-7, 03 521 754-6

Kållandsö-Stenhammar Missionsförsamling

Brynäsavägen 7,
531 56 Lidköping
Expedition 174 11
Ungdomsvåning, kök 171 75
info@stenhammarkyrkan.se
www.stenhammarkyrkan.se
Ange församlingsnummer 4746
vid insättning på missions-
och nybyggarkonton.

Kållandsö Missionskyrka

Missionskyrkan
531 99 Lidköping

Kontaktpersoner ekumenia i Stenhammarkyrkan

Linnéa Smedman 070-177 31 77
linnea@stenhammarkyrkan.se
Kassör Johny Paulsson 072-210 68 06
Bankgiro ekumenia: 892-16 29
Swish: 1231143601

Kontaktpersoner ekumenia på Kållandsö

Ordf. Birgitta Berglund 070-259 59 15
birgitta.kurtberglund@gmail.com
Scout Gunilla Ivarsson 070-847 45 72
g.i.ivarsson@gmail.com
Kassör Kurt Berglund 070-359 10 27
birgitta.kurtberglund@gmail.com
Bankgiro: 322-0571

Denna tidning ges ut av Kållandsö-
Stenhammar Missionsförsamling som
är en församling inom Ekumeniakyrkan.
Ansvarig utgivare: Marita Erstorp

Omslagsbild: Annika Landström

PASTORN HAR ORDET

*Helena Klar Fast, pastor i
Kållandsö-Stenhammar Missionsförsamling*

De senaste 25 – 30 åren har något hänt med klimatet. Den lilla plätt där jag i slutet av 90-talet fick en enda bra skörd med rabarber per sommar, ibland en och en halv skörd. Där får jag numera tre bra skördar varje sommar. Och den första skörden kan hämtas en hel månad tidigare än på 90-talet. Jag erkänner att det är på mikronivå, det bevisar ingenting. En annan personlig observation är att somrarna blivit mer och mer outhärdligt varma. Det verkar inte finnas så mycket av vanlig, normal halvdålig sommar längre. Ni vet, den där sortens sommar där det regnar lite, är halvmolnigt, kanske runt 18 – 22 grader. Nej, nu är det temperaturer på uppåt 28 – 33 grader och solen steker. Nej, jag är inte vetenskapsman, jag är humanist och teolog. Nej, jag har inte gjort några ordentliga undersökningar. Det jag vet är att jag nästan slutat se fram emot somrarna, just på grund av risken för extrem hetta. Jag är inte riktigt kompatibel med hetta. Ljushyd till max, så jag har aldrig i mitt liv blivit solbränd så där fint brun. Istället blir jag som en mogen tomat i färgen om jag inte stannar i skuggan. Det är nog relativt vanligt bland oss här uppe i Norden ändå.

I skrivande stund har den senaste rapporten kommit från IPCC, som är FN:s klimatpanel. Till skillnad mot mig, så är de vetenskapsmän. Och de skrader inte med orden. Det är bråttom nu med klimatåtgärder, är deras budskap. De skriver att vissa framtida förändringar redan är oundvikliga och/eller oåterkalleliga, MEN de kan begränsas genom stora, snabba och långsiktiga globala utsläppsminskningar av växthusgaser. Det finns alltså hopp, om vi gemensamt tar ansvar och genomför förändringar. Mitt vuxna barn, som kan mer om detta än mig, brukar påpeka att det är några få stora bolag i världen, som är ansvariga för den allra största andelen av alla utsläpp. I jämförelse med deras enorma utsläpp, så är ditt och mitt personliga utsläppsbidrag inte ens som en droppe i havet. Möjligen som en molekyl i havet. Men ändå så är det så att det du och jag kan bidra med för att minska utsläppen, det har en påverkan på slutresultatet. Så låt oss bidra med det vi kan. Och låt oss hoppas och be att de största utsläppsbovarna också bidrar med allt de kan för att rädda vår jord. Vi har ju bara en enda jord. Det finns ingen planet B. I och för sig tror vi på nya himlar och en ny jord, i himlen, dit du och jag är välkomna för att Gud själv bjuder in oss dit. Men vi har också fått ett uppdrag att ta ansvar för den jord vi lever på, så att den kan fortsätta att fungera även för kommande generationer. Våra barn och barnbarn och deras barn och barnbarn.

Pastor Helena Klar Fast

Årsmöte i Kållandsö-Stenhammar Missionsförsamling

Det blev ett fint årsmöte med bra uppslutning och med sedvanliga förhandlingar i en god och trevlig anda. Vi kunde med glädje konstatera att vi nu kan dra igång ett nytt verksamhetsår med en god ekonomi. Detta är en stor anledning till tacksamhet och också ett bevis på att känslan för vår församling bland medlemmarna och dess vänner är varm och stor.

Det är många tjänster och uppgifter som ska väljas in på ett årsmöte, så också denna gång. Som vanligt valdes några om och andra valdes in på nyval. I samband med årsmötet fick Kållandsö-Stenhammar missionsförsamling en ny ordförande, Marita Erstorp. Avgående ordföranden avtackades av församlingen genom vice församlingsföreståndaren Doris Andersson.

Avgående ordföranden Jörgen Lundell avtackades av Doris Andersson.

Ukrainsk barnkör sjöng i Stenhammarkyrkan

Att det finns en kör med ukrainska barn som är bosatt och verksam i Lidköping är kanske okänt för de flesta. Men inte för de som besökte gudstjänsten i Stenhammarkyrkan söndagen 12 februari där kören framträdde med ett antal sånger. Barnkören består av de barn och unga som bor i flyktingboendet på Kinnegatan i Lidköping och leds av Olena Honchar som själv också är bosatt där.

- Vi drog igång kören före jul, berättar Olena, och vi övar en gång i veckan. De sånger vi sjunger är mestadels ukrainska folkvisor. På så sätt kan vi dela med oss av vår kultur till svenskar, samtidigt som vi håller vårt ukrainska arv levande för våra egna barn under tiden i landsflykt. Stenhammarkyrkans relation med ukrainarna i Lidköping har sin grund i att församlingens pastor, Helena Klar Fast, kan ryska utifrån tidigare arbetslivserfarenheter och sedan ett knappt år tillbaka har hon lektioner i svenska med den ukrainska gruppen några timmar i veckan. Vid sidan om barnens sång fick kyrkobesökarna även lyssna till solosång och pianomusik. Det var ett uppskattat inslag i gudstjänsten som säkert kommer att följas av flera.

Besök av riksevangelisten Pär Alfredsson

En helg mitt i mars kom riksevangelist Pär Alfredsson på besök till Stenhammarkyrkan. På lördagen berättade han för en nästan full serveringslokal, om sin bakgrund och hur han blev kristen. Han kom från en familj där föräldrarna tyckte att det var lite lagom kristet med scouterna. Så dit skickades en ung Pär för att lära sig att skilja på rätt och fel. Några år gick och församlingen fick en ung, nyutexaminerad pastor, Lise-Lott Johansson. Hon frågade Pär om inte han skulle med på läger. "Varför då? Vad då för läger?" Var svaret från en Pär i tidiga tonåren. Pastor Lise-Lott förklarade att "jo, det kommer 500 ungdomar och hälften är ju tjejer". Saken var klar. Pär och kompisarna hängde med. Och där på lägret fick de upp ögonen för sådant som förlåtelse, att få en andra chans, och Pär och kompiserna mötte Jesus.

Välkommen till Hemslojden!

Garnparadis Smide Linnedukar
Tyger Symaskiner m.m.
**Nu har vi massor med fina garner på lager.
Symaskiner finns också i alla prislägen.**

**I övrigt kan ni följa vad som
händer på vår hemsida!**

Ring eller sms:a oss gärna innan ni besöker
oss så att ni vet att vi är på plats.

Tel 0703-32 26 35 www.hemslojden.se

*Leckströms
båt & finsnickeri*

Inredningssnickerier • Träbåtsrenoveringar

Kulturbyggnadssnickeri • Möbler

Spiken Sjötorp, 531 99 Lidköping Tel: 0510 10728

Vi sitter vid köksbordet och dricker kaffe tillsammans i hans villa på Kållandsö.

Det har vi gjort många gånger han och jag. Han var ordförande i församlingen när jag tillträdde min första tjänst här och vi har känt varandra sedan dess och pratat om många saker.

Men den här gången handlar samtalet om honom själv. Som den vitale 93-åring han är har han många minnen att berätta.

Låt oss intervju...

RUNE YDERGREN

Rune föddes i Klöverskog i Dalsland nära Hjortens udde vid Dalbosjön, i januari 1929 som den näst äldste av 5 syskon. Föräldrarna hade ett litet jordbruk och han minns att det verkligen inte gick någon nöd på dem även om det var kärt för många på Dal vid den tiden.

“Far skötte främst jordbruket men jobbade också med lite annat”, berättar Rune. ”Han var till exempel med och byggde Klöverskogs kyrka. Jag var 4 år då och kommer ihåg att det var ganska besvärligt med tanke på att det inte fanns några maskiner eller byggkranar. Att få den stora spiran på plats var den värsta utmaningen för bönderna. Men far berättade aldrig hur de bar sig åt. Det var nog riskabelt.”

Andra världskriget var påtagligt nära i Dalsland medan det pågick. Tyskarna befann sig på andra sidan gränsen mot Norge och tyska stridsflygplan flög över svenskt territorium, liksom de tåg lastade med tyska soldater som passerade bland annat stationen i Mellerud.

En dag när Rune var på väg till skolan cirkulerade ett svenskt jaktplan över dem. Plötsligt kastade piloten ut en stövel som landade på en åker intill. ”I stöveln låg en lapp, säger Rune. ‘FÖLJ MIG. JAG VISAR VÄGEN’, stod det på lappen. Det hade varit tre flygplan som gått ut från Sätenäs, men det ena störtade i Dalbosjön. Det andra planet vände tillbaka för att rapportera. Men den tredje piloten stannade kvar i luften, för de hade sett att

piloten som störtat levde och simmade omkring i närheten av vraket. Alla som kunde cyklade snabbt ned till hamnen och lade ut med en motorbåt. Flygplanet flög ut över Dalbon och dök för att markera platsen. Men när båten kom fram fanns ingen där. Man letade ett tag men gav till slut upp. Lite senare hittade man piloten död på en sandstrand. Han hette Klingspor. ” Efter skolan jobbade Rune på Stockenäs, en stor gård i närheten. Men efter kriget 1946, när Rune fyllt sjutton år

Klöverskog Kyrka

MASKINUTHYRNING
Stavdal
LIDKÖPING | TROLLHÄTTAN | VARA

gav han sig ut på sjön. Han mönsttrade på i Hällekis där båten Lilly från Sjövik låg och lastade cement.

”Gustaf Jonsson, en av Navarna, var kapten”, berättar Rune och blir märkbart upplivad av minnet. ”Du får bli kock, sa Gustaf Jonsson, det blir bra! Jag hade aldrig lagat mat i hela mitt liv. Det fanns ju heller inget kylskåp eller något annat som brukar finnas i ett kök ombord.

Framme i stäven under däck var köket. Där fanns i och för sig en järnspis men den kunde man inte använda. Cementen som var lastat på andra sidan av skottet var så het att man knappt kunde ta på väggen. Om man då började elda i spisen blev det för varmt. Så jag fick laga maten på ett trebent spritkök. När det var sjögång fick jag stå och hålla i alltihop för att inte grytan med kokade potatis skulle fara iväg. Det gick som det gick med matlagningen, men besättningen åt och ingen blev sjuk vad jag vet. Jonsson var inte en sådan som som klagade.”

I samband den resan fick Rune följa med Gustaf Jonsson till Kållandsö. En kväll cyklade ett gäng till Logen i Otterstad. Den kvällen blev kanske ett startskott för många vänskapsband och ett framtida liv på Kållandsö.

En annan skeppare hette Kalle Svenson. Han hade båten Alfhild och med den seglade Rune under många år. Men den 29:e september 1950 satt Rune på ett tåg från Göteborg. Han hade gjort lumpen i Karlskrona och var på väg hem till föräldrarna. Sent på natten passerade han Surte. Väl hemma hörde han på radions morgonnyheter att bara några timmar efter att hans tåg passerat Surte hade där inträffat ett jordskred. 24 hektar mark, 3 miljoner kubikmeter jord hade kanat ned i Göta Älv, inklusive järnvägen. 450 familjer blev hemlösa vid katastrofen. Plötsligt ringde telefonen. ”Det var Kalle! Jag var tvungen att mönstra på”, fortsätter Rune. ”Vi skulle gå med ett lass sand som han hade lastat i Lemunda vid Vättern. Vi skulle lossa i Surte!

Rune i yngre dagar

Det kändes konstigt, och jag sa till Kalle att det inte gick. ’Hela Surte ligger i älven. Vi kommer inte till kaj, sa jag’. Men Kalle stod på sig och sa att han hört sig för. Det var så pass att det gick att komma till kaj’. Det gjorde vi också men nog var det en märklig upplevelse att ena dagen passera platsen för ett av Sveriges värsta jordskred för att några dagar senar lossa en båt med sand på samma ställe.”

Rune blev lite av en familjemedlem hos skepparen och hans familj. Han fick fler och fler vänner på Kållandsö. Så småningom blev han bofast och gifte sig. Han blev också medlem i Missionsförsamlingen. I mitten av 1950-talet fick han anställning på domänverket och skogen blev hans arbetsplats fram till pensionen.

I mitten av 1970-talet väntade också en annan uppgift. Han var föreslagen att bli ordförande i Kållandsö Missionsförsamling. På den tiden var detta en uppgift som krävde sin man eller kvinna. Viljestarka människor som ofta hette Jonsson eller Granath i efternamn var gamla i gården och hade styrt sedan långt tillbaka. Under tecknad kan intyga att kulturen på Kållandsö inte direkt präglades av konflikträdsla förr i tiden. Inte heller inom frikyrkan. Man sa vad man tyckte och ibland hettade det till rejält

mellan olika intressegrupper.

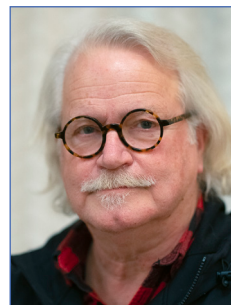
Rune insåg utmaningen. Han var ung, han var inflyttad, men tog sig ändå an förtroendet som gavs honom. Hur gick det då? Det gick riktigt bra! Rune blev kvar som ordförande i tjugo år. Jag kan själv vittna hur han skickligt hanterade de livliga debatter och starka åsikter som inte sällan förekom även på min första tid under slutet på 1980-talet. Rune avgick i mitten av 1990-talet, respekterad och uppskattad av såväl medlemmar som anställda.

Nu för tiden har Rune med ålderns rätt dragit sig tillbaka från många engagemang. Han är en trogen besökare i våra kyrkor och är intresserad av allt som sker, men han låter andra stå vid rodren. Naturen och skärgården ligger honom varmt om hjärtat. Det saknas inte att göra. En välskött trädgård väntar på sitt vårbruk och till sommaren ser han fram emot att få komma till Djurö där han en gång varit tillsyningsman och till Lurö där ännu gamla vänner lever kvar. Efter pensionen drev han och sonen ett turboatsföretag och det blev många timmar på sjön för Rune även senare i livet. Idag sköter sonen ensam verksamheten. Men när jag frågar vad Rune tänker göra i sommar blir svaret:

”Jag får se till att följa med ut till Lurö. Där har ju mina kompisar Örnvalls en fin restaurang. Har du varit där?”

Jo då, svarar jag. Där har jag varit och dit ska jag säkert igen. Om inte förr, så ses vi säkert där.

Text: Anders Blomberg

Kinnevikens Bygg

LIDKÖPING Mobil 070-7962574 Tel/Fax 0510-15440

NY ORDFÖRANDE I KÅLLANDSÖ-STENHAMMAR MISSIONSFÖRSAMLING.

Stora delar av hennes liv har kretsat kring Svenska Missionsförbundet och kyrkan. Tidigare generationer har banat väg för den nya ordföranden Marita Erstorp som tillträdde i slutet av januari.

– Jag har alltid varit omhulad av kärleksfulla människor, berättar Marita. Jag var länge enda barnet och blev sedd av många. Min farbror Lennart kom ofta hem till farmor och farfar över helgerna och han ägnade mycket av sin tid åt mig. Eftersom han var kollektör i församlingen fick jag hjälpa honom i samband med gudstjänsterna.

Maritas föräldrar var fiskare. När pappa Evert var 12 år fick han börja fiska/arbeta med farfar. De hade näten gemensamt i några år innan pappan blev sin egen. Farmor och farfar var också vaktmästare i Friels missionshus. De bodde grannar med Maritas föräldrahem.

Föräldrarna var söndagsskollärare i många år. Mamma spelade till psalmerna under gudstjänsterna, berättar Marita. De hade ett stort engagemang i allt de företog sig. Pappan startade ”Militära brödragruppen Såtenäs”, vilket innebar att de troende värnpliktiga som kom till Såtenäs, samlades i föräldrahemmet en gång i veckan för lite olika aktiviteter och gemenskap.

Maritas mamma och pappa hade nog med glädje noterat att hon är tredje generationen Hägg som valts till ordförande i en församling. Så de skulle nog inte blivit speciellt förvånade över hennes nya roll.

– Jag har alltsedan ungdomen varit engagerad i SMU-arbetet och andra delar av församlingslivet, bl.a. som kårchef för scoutkåren och sekreterare i olika föreningar inom kyrkan, säger Marita. Min ledarroll hoppas jag kommer att präglas av min tro på att alla människor är lika mycket värda. Jag vill vara den som leder styrelsearbetet och församlingen framåt i en föränderlig tid.

Inom styrelsen har vi alla våra roller med olika kompetenser och det känner jag mig trygg med. Ibland måste man ta beslut som kanske kan upplevas obekväma i stunden men som blir rätt i längden.

En av församlingens stora utmaningar i nuläget är att på bästa sätt vara ett stöd för de ukrainska flyktingarna som finns i vår närhet. En del av dem besöker regelbundet kyrkan och är en del av församlingens arbete.

– Jag vill att kyrkan skall vara en mötesplats där alla välkomna, fortsätter Marita. Man skall känna att man får vara den man är, antingen man är tvivlare, troende eller sökare. Min vision är en öppen kyrka! Hur vi når dit är ytterligare en utmaning som vi kommer att arbeta med. Jag känner mig bekväm med den uppgift jag fått. Jag har inte svårt att tala inför folk. Jag har inga svårigheter att umgås med människor från olika sammanhang och miljöer. Jag har också många fina förebilder och ett gott stöd från bland annat min make Gunnar, som också har varit ordförande i församlingen. Jag har blivit mer inlyssnande med åren.

Den Nya ordföranden i Kållandsö-Stenhammar Missionsförsamling, Marita Erstorp.

Lite klokare också tror jag.

Marita berättar om sin morbror Erland som var pastor. Han var med och startade SMU inom Missionskyrkan på 1950-talet. Han doktorerade i väckelserörelsen som fenomen och var rektor för Ljungskile folkhögskola.

Morbror Erland var en mycket vidsynt och klok man. På juldagen samlades hela släkten och det blev ofta samtal kring tro och religion.

Ibland blev diskussionerna livliga minns Marita.

– I mina föräldrars gästbok skrev morbror Erland en gång: **”Med rötterna i gårdagen, arbetsinsatser i nuet och visioner för framtiden så går vi vidare”**. Detta är ett motto som väl kan duga åt vår församling även i dag.

Text: Redaktionen

Skicka hjälppaket till Ukraina med fri frakt.**16 maj kl 18:00 i Stenhammarkyrkan**

Posten gör det möjligt att skicka paket med humanitär hjälp utan kostnad till uppsamlingsplatsen vid gränsen till Polen. Distributionen går till så att paket med förnödenheter lämnas in på ett av Postens Företagscenter och transporteras sedan till en central i Polen. Därifrån kör ukrainska posten in hjälpen till medborgare som är kvar inne i Ukraina och har ett stort behov av hjälp. Det går inte att skicka ett sådant här hjälppaket till en specifik mottagare, utan hjälporganisationer på plats ser till att ditt paket sprider värme där det behövs bäst. Privatpersoner kan skicka paket med förnödenheter på upp till 20 kg och med maximal storlek som en vanlig flyttkartong. Max 2 paket per person och inlämningstillfälle till Posten. På paketets utsida ska innehållet tydligt skrivas, för att underlätta sorteringen.

Vi packar lådor tillsammans, med förnödenheter till Ukraina. Lådor finns. Ta med dig det du vill stoppa i lådorna.

1. **Mat**, Konservburkar, t.ex. ravioli, tonfisk, köttfärssås, tomatås, kondenserad mjölk, soppor, frukt- och bär konserver.
2. **Frystorkad mat**, Snabbnudlar och torr pasta. Kakor, energibars, torkad frukt, nötter och choklad. Te och kaffe.
3. **Barnmat**, Välling och gröt.
4. **Mat till husdjur**, Foder i konservburk eller torrfoder i obruten förpackning.
5. **Hushållsprodukter**, Hela och rena, t.ex. sovsäckar, kuddar, täcken, termiska muggar och soppåsar.
6. **Stearinljus**
7. **Hygienprodukter**, Nya produkter i obruten förpackning, t.ex. tandkräm, tandborstar, tvål, våtservetter och hygien produkter för kvinnor.
8. **Medicinprodukter**, T.ex. bandage, sterila kompresser och plåster.
9. **Elektronik**, T.ex. powerbank, batterier och walkie-talkie.

Du får inte skicka: färskvaror, vätskor som inte är i en konservburk, farligt gods.

**Powerbanks och batterier kan i vissa fall räknas som farligt gods. Hjälpsändningarna som går till Ukraina går dock i ett särskilt flöde där powerbanks och batterier är tillåtna.*

equmenia

Barn- och ungdomsarbetet i Kållandsö- Stenhammar Missionsförsamling bedrivs av Equmenia i Stenhammarkyrkan och Equmenia på Kållandsö.

Välkommen till vårt barn och ungdomsarbete i Stenhammarkyrkan:

***Söndagsklubben:** verksamhet för barn i alla åldrar under Gudstjänsttiden. Vi träffas två gånger/månad (se program)

Välkommen till vårt barn och ungdomsarbete i Missionskyrkan, Kållandsö:

***Scout:** (Vi lär oss om knivar, eld, knopar och annat som hör scout till och som är kul. Vi förbereder oss så vi kan åka på hajker och läger längre fram. Kvällarna börjar med en kort andakt.)

O.B.S samma tider för samtliga åldrar och vi kommer i huvudsak att vara utomhus.

Tisdagar kl. 18.00-19.15 för åk. 2-3 = Spårarna, för åk. 4-6 = Upptäckare, för åk. 7-9 = Äventyrare

Välkommen till den grupp som passar dig!

Kållandsöäpplet

Musteri & äppelodling

Låt inte Dina äpplen ruttna bort,
låt oss pressa musten ur dem i stället..

Must säljes, äpplen mustas,
råmust pressas, äpplen köpes
och äpplen plockas

info@kallandsöapplet.se
www.kallandsöapplet.se
070-790 86 77

Ansvar

Omtanke

• Jour dygnet runt • Auktoriserad av Sveriges Begravningsbyråers Förbund

Begravningsbyrå Eilert Ahlstrand Begravningsbyrå Östergatan
0510-285 80, Lidköping 0511-508 70, Götene

Låt mig börja med att citera två samstämmiga personer. Först den flerfaldige sommarprataren, författaren och överläkaren i psykiatri David Eberhard: *"Om vi bara söker strategier för att skydda oss från allt, allt som är obehagligt och svårt, så riskerar vi att missa meningen med livet. I ett land där alla bara vill leva så länge som möjligt - och så smärtfritt som möjligt - så riskerar vi att missa att verkligen leva."*

Därefter en kollega till mig som drabbades av en personlig katastrof och som samtidigt tvingades hantera den bestörtning som då uppstod i den kyrka där han jobbade: *"Jesus har aldrig lovat att vi ska undkomma lidande i denna värld. Man måste läsa även det finstilta i kontraktet. Och acceptera det! När man gjort det går allt mycket bättre."*

Höga förväntningar kan vara en god drivkraft, förutsatt att de är rimliga. Är de orimligt höga leder de enbart till besvikelser, frustration och ständig känsla av misslyckande. Så är det generellt. Det är av det skälet det kan vara en god gärning att ibland avråda, inte minst sina barn, att sikta mot allt för ouppnåeliga stjärnor. Men hur blir det i ett samhällsklimat där man verkligheten till trots förväntar sig det perfekta på snart sagt alla områden? Vilket bland annat innebär god hälsa, ett meningsfullt och långt liv, alla "rättigheter" tillgodosedda, lyckliga relationer samt ekonomisk och fysisk trygghet. För att inte tala om den bisarra utseende och fitness-fixering som råder inte minst bland unga.

Att sträva efter något bättre är naturligtvis inte fel i sig självt. Inte heller är det något konstigt i att söka trygghet. Vi ska naturligtvis vara glada över att medelåldern har mer än fördubblats sedan 1800-talet, då vanliga infektioner ofta var en vanlig dödsorsak. Vi ska självklart vara glada över att vi inte längre lever i en tid där det normala är att hälften av våra barn dör innan de når vuxen ålder och att svält inte är en dödsorsak man kallt får räkna med under ett dåligt år. Vi kan vara tacksamma över att leva i ett land där det ännu råder fred.

Att glädjas över allt detta är minst sagt skäligt, men att se det som en mänsklig rättighet och ett grundläggande krav man i alla lägen bör ställa på livet kan knappast resultera i något annat än besvikelser.

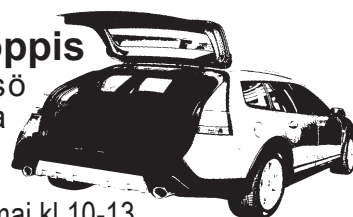
David Eberhards vittnar exempelvis om hur han allt oftare möter en generation som anser att besvikelse och sorg är psykisk ohälsa som måste behandlas. Man upplever alltså att det som är helt naturliga reaktioner på vanliga livshändelser är en sjukdom.

Hans slutsats är klockren. Om vår förväntan på livet är att inget obehagligt ska drabba oss kommer vi få problem.

Inte heller är den mest troende människa undantagen. Min kollega hade så rätt. Jesus har inte lovat några andra villkor för detta livet. Det är tvärtom just av dessa orsaker som en ny skapelse utlovas.

Baklucke-loppis

Plats: Kållandsö
Missionskyrka

Lördagen den 13 maj kl 10-13

Uppställning kl 9-10 100:-/bil

Anmälan till 070-259 59 15

Servering!

Välkomna

equenia-Kållandsö

”Acceptans kan ske i högsta samförstånd, motvilligt eller rent av under tvång. Men det är fortfarande ett aktivt beslut.”

Det är oftast inte de verkliga olyckorna vi drabbas av som skrämmer oss mest, utan alla de hypotetiskt katastrofer som skulle *kunna* drabba oss. Vår oro inför livet har mer sällan sin grund i vad som faktiskt sker utan oftare i vad som skulle *kunna* ske.

Mycket av den otrygghet vi ser i dag består i en orimlig förväntan på att livet aldrig ska göra oss illa. En orimlig förväntan på att livet ska vara bekvämt och bekymmerslöst. Att vi aldrig ska förlora, eller tappa greppet.

En av David Eberhards teser är att en orimlig strävan efter trygghet inte leder till ökad känsla av trygghet. Istället blir det tvärt om. Behovet tenderar likt ett missbruk att öka och till slut upplevs livet enbart som farligt.

På samma sätt blir en orimlig förhoppning om framgång och lycka endast en tragisk resa fram till besvikelse och olycka och ett orimligt krav på det perfekta genererar endast upplevelser av misslyckande.

Ju högre mina förväntningar och krav på livet är desto mer skrämmande ter sig hoten om att göra dessa förväntningar om intet. Därmed är det som min kollega också sa: Man gör klokt i att acceptera ”det finstilla” i livet. Det vill säga inse och förstå att vad som helst, kan drabba. När som helst. Livet är verkligen riskabelt. Livet är bokstavligen livsfarligt. Det är på dessa villkor vi lever. Nu förhåller det sig inte så att allt drabbar alla och alltid. Men livet upplevs med rätta som farligt då och då. Varje dag är också ett slags tillstånd av fara.

Acceptans är nu inte detsamma som uppgivenhet. Att ge upp är något annat, det är i grunden en känsla av att ha förlorat alla möjligheter. En slags själslig intighet. Den som accepterar ”gillar” det rådande läget. Att acceptera är ett val och inte en känsla. Acceptansen kan ske i högsta samförstånd, motvilligt eller rent av under tvång. Men det är fortfarande ett aktivt beslut.

Påtagligt och aningen paradoxalt är också de rapporter vi får från kriget i Ukraina där exempelvis en hel familj frivilligt väljer att lämna sitt trygga medelklassliv i USA för att strida för hemlandet. Eller om den ukrainska unga kvinna som hoppade av sitt lärarjobb för att få vapenutbildning och sedan jobba inom räddningstjänst.

Alla dessa ansåg att de tagit rätt beslut och var mentalt tillfreds med detta. I den unga lärarens fall menade hon att hon, trots krigets förbannelse, aldrig känt sig mer levande än nu. Om detta bevisar något är det förmodligen att en djup mening med livet överträffar trygghet när det handlar om livskvalitet. Samt att förväntningar som står i rimlig relation med den verklighet man lever i, gör något i grunden positivt med oss.

Att ställa realistiska förväntningar på livet kan te sig både skrämmande och sorgligt men är förmodligen en viktig sak som ibland går förlorad i en överflödande tillvaro av förväntad välfärd. Att acceptera ”det finstilla” kan göra ont. Men när man gjort det, så är det nog som min kollega sa. Då går allt mycket bättre.

Text: Anders Blomberg

BECO
media

- Fotouppdrag
- Annonsproduktion
- Dokumenthantering

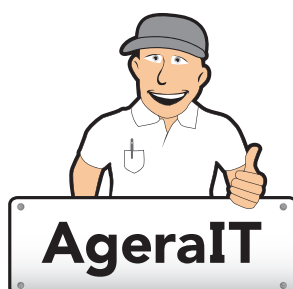
Thorvald Berglund Tel 0705-91 36 65

SA REVISION

Professionella företagare
behöver professionella revisorer

www.sarevision.se

DATORVERKSTAD

0510-25095 www.agerait.se

Läckö Slott

tel 0510 48 46 60 lackoslott.se

Program för Stenhammarkyrkan och Kållandsö Missionskyrka

Maj

- 2 tisdag 14.00 Våffelcafé**
Öppet 14:00 – 17:00

- 7 söndag 11.00 Musikgudstjänst**
Med invigning av vårt nya piano.
Flera av församlingens pianister, musiker och solister medverkar.
Anders Blomberg m fl.
Extra gott kyrkkaffe. Insamling

- 13 lördag 10.00 Konstutställning** se sidan 13
”Kållandsö Visar”

- 13 lördag 10.00 Bakluckeloppis 10.00 – 13.00**
Se annons sid 8

- 14 söndag 10.00 Konstutställning** se sidan 13
”Kållandsö Visar”

- 14 söndag 11.00 Gudstjänst**
Helena Klar Fast
Lidköping-Kållands Musikkår
Enkelt kyrkkaffe

- 16 tisdag 18.00 Ukraina-kväll**
Packa lådor med förnödenheter

- 21 söndag 18.00 Andantes Vårkonsert**
Läs mer på sid 13

- 25 torsdag 19.00 Bön på ön**
Lilla Kapellet, Otterstad

- 28 söndag 11.00 Gudstjänst**
Görün Sarkissjan
Enkelt kyrkkaffe

Juni

- 4 söndag 10.00 Gudstjänst**
Helena Klar Fast
Sång av Gunnar Erstorp
Enkelt kyrkkaffe

- 11 söndag 10.00 Nattvardsgudstjänst**
Helena Klar Fast
Enkelt kyrkkaffe

 = Kållandsö Missionskyrka
 = Stenhammarkyrkan

- 18 söndag 10.00 Gudstjänst**
Anita Ingvarsdotter
Sång av Bitte Larsed
Enkelt kyrkkaffe

- 25 söndag 15.00 Ekumenisk Gudstjänst**
Hembygdsgården, Sunnersberg
Sång av Valter Svensson

Juli

- 2 söndag 10.00 Gemensam gudstjänst** i Udden
Kyrkkaffe
- 9 söndag 10.00 Gemensam gudstjänst**
i Missionskyrkan på K-ö
Ivar & Ulla Gustavsson, Gunilla och Leif Brohede. Kyrkkaffe

- 23 söndag 10.00 Gemensam gudstjänst** i Udden
Kyrkkaffe
- 30 söndag 10.00 Gemensam gudstjänst**
i Missionskyrkan på K-ö
Bengt Isaksson, predikan & sång
Kyrkkaffe

Augusti

- 13 söndag 10.00 Gudstjänst**
Per Olausson
Sång av Svante Cerderqvist
Enkelt kyrkkaffe

- 20 söndag 10.00 Gudstjänst**
Anders Blomberg
Sång av Marianne Rask
Enkelt kyrkkaffe

- 27 söndag 10.00 Nattvardsgudstjänst**
Helena Klar Fast
Sång av Valter Svensson

September

- 3 söndag 11.00 Upptakts-Gudstjänst**
Helena Klar Fast
Sång av Andante
Kyrkkaffe

Navens Kajak & Bastuflotte
Uthyrning av kajaker och flotte med vedeldad bastu, badtunna och grillkåta vid Navensberg på Kållandsö

Bokning
Kajaker: www.point65.se el ring
Flotte: 0706 25 18 52, 0510 10191
info@naven.se
www.naven.se

23 dagar i en källare

Jag heter Taisija och är pensionär. Jag bor i ett litet samhälle som heter Pavlivka. Det ligger i norra Ukraina, i västra utkanten av staden Tjernihiv, ungefär tre mil från gränsen till Vitryssland och 6 mil från Ryssland. Det är också nära Pripjat och Tjernobyl, som alla känner till. Jag bor där med min vuxna dotter Olena och min dotterdotter Uljana, i ett litet hus på drygt 100 kvadrat, som jag har byggt själv. Huset byggdes på 90-talet. Det tog mig 14 år att bygga huset färdigt. Jag trivs där och längtar hem.

På onsdag 23 februari 2022 gick vi tillsammans alla tre till torget i Pavlivka, där en marknad hölls, med lite karuseller för barnen. Vi hade roligt och en trevlig dag tillsammans. Det var oro i luften, på grund av vad som skulle kunna hända. Men hoppet fanns att inget anfall skulle komma. Vi gick och lade oss på kvällen i vårt lilla hus. Mitt i natten väcktes vi av ett högt muller och smällar. Ryssland hade startat invasionskriget. Genom fönstret kunde vi ständigt se planen flyga över oss och då visste vi att det inom kort kommer explosioner från bomberna.

Taisija Popok och Olena Honchar.

Mitt hus träffade s inte, men flera av grannarnas hus på vår lilla gata blev bombade den första tiden. Bombardemanget fortsatte utan uppehåll och vi förstod att det var farligt att fortsätta titta på. En av mina allra närmaste grannar blev dödad när hans hus bombades.

Eftersom mitt hus inte har en källare, så fick vi gömma oss tillsammans med grannen i deras källare. Där blev vi kvar i 23 dagar både natt och dag. Det var kallt i källaren, men vi försökte värma varandra. Min dotter tröttnade på källaren och gick tillbaka till huset några gånger. Det var svårt att inte få gå ut, att inte kunna ta en promenad.

Det var svårt för lilla Uljana att inte få leka ute. Vårt hus har en liten trädgård, men det gick inte att vara ute i trädgården heller. Det var svårt att få information om vad som händer, men vi hörde att något skulle hända. Vi fick information att det är en lång kolonn med ryska stridsvagnar på väg till vårt område. Men de kom inte. Vi hörde att ryska armén kommer och ockuperar vår stad, vårt samhälle. Men det kom ingen ockupationsarmé till vårt område. Det var svårt att inte veta, för vi undrade hela tiden. Kommer stridsvagnar till vår gata nu? Blir vårt hus bombat idag? Blir vi ockuperade snart av ryska armén? Kommer vi överleva?

Mat fick vi en del genom att det lite då och då kom unga killar med bil och delade ut matpaket. När det var möjligt att laga till något enkelt utanför källaren, så gjorde vi det, eller ordnade hett te. Det var bra att få i oss något varmt. Ofta fick vi äta maten kall, eftersom det inte gick att gå ut, på grund av striderna. Efter 23 dagar gömda i källaren så kom vi fram till att vi måste fly till ett lugnare område. Vi fick skjuts första biten. Sedan åkte vi tåg och buss och färja. På det viset hamnade vi i Sverige och Lidköping. Vi har det bra här. Vi bor i ett litet rum på Kinnegatan. Min dotterdotter tränar skridskoåkning. Vi har fått nya vänner genom Stenhammarkyrkan.

Vårt lilla samhälle Pavlivka hade tur, om man kan prata om tur i det här sammanhanget. Vi blev inte ockuperade av ryska armén. Däremot blev många byggnader och bostadshus förstörda av bomberna. Många människor i min stad har mist livet på grund av beskjutningen. Vi hörde senare om vad som hänt i ockuperade städer och byar, så som i Butja, med avrättningar och tortyr. Det är hemskt att höra om allt bombardemang som fortsätter i vårt land. Vi längtar efter fred och att få åka hem igen.

Berättat för pastor Helena Klar Fast

RESTAURANG SJÖBODEN

ÖPPETTIDER VÅREN- SOMMAREN 2023:

22 april – 4 juni:

onsdag-fredag	kl. 17.00 – 21.00
lördag	kl. 12.00 – 21.00
söndag	kl. 12.00 – 17.00

5 juni – 27 aug:

måndag-söndag	kl. 12.00 – 16.00
	kl. 17.00 – 22.00

Hjärtligt välkomna till Sjöboden!

0510 - 104 08 | boka@sjoboden.se
www.sjoboden.se

OM GUD OCH OM GUDSBILDER

Alla människor har en bild av Gud. Även de som inte tror har en inre idé om vad Gud är.

Man kan därför säga att några har en bild de tror på, andra har en bild de inte tror på. Det kan vara hur denna bild ser ut som avgör om man tror eller inte.

Somliga har helt enkelt en bild som är möjlig att tro på, andra har en bild som är omöjlig.

Min spaning är att de som säger sig inte tro kan ha en bild av Gud som märkligt nog är mer konkret och tydlig än de som kallar sig troende. Kanske beroende på att det man avfärdat behöver man inte längre brottas med att utveckla.

Till detta kan adderas att kyrkan pratar väldigt mycket om Gud, men mer sällan om gudsbilder, dvs. hur begreppet Gud ska tolkas och förstås. Denna tystnad har ibland förbryllat mig. Man använder begreppet Gud som om det fanns en entydig bild som alla delar.

För en tid sedan pratade jag med en person som sa sig ha förlorat sin tro. Lite längre in i samtalet förstod jag att den bild av Gud som han lämnat var en uppfattning som jag själv aldrig varit i närheten av. Jag förklarade att den Gud han övergett tror inte jag heller på.

Vi var – till hans stora förvåning - helt överens.

Text: Stig Roland Rask

Ibland hittar vi intervjuer med kändisar där frågan ställs om de har en tro. Svaren är ofta påfallande lika varandra; Nej, jag tror inte på Gud, men jag tror på ”någonting”, dvs. de har en tro, men den stämmer inte överens med deras bild av vad Gud är. Dessutom verkar de övertygade om att denna gudsbild – som de inte tror på – är identisk med kyrkans bild och som troende människor förväntas omfatta. De har sällan förstått att varje troende människas bild av Gud är personlig och individuell.

Till alla intervjuade kändisar vill jag säga att jag kan också svara att jag tror på ”någonting” – precis som de gör – men med den skillnaden att detta ”någonting” har jag valt att kalla för Gud.

Svårare än så behöver det inte vara.

Och här finns kanske också förklaringen till att kyrkan sällan försöker precisera gudsbegreppet.

Vi får helt enkelt skapa våra egna bilder och lita på att de duger.

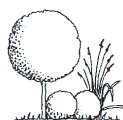
Dessa företag stöttar Stenhammarkyrkans Lettlandsarbete

DAHLBERG
REVISION

aProjKMA Byggekonsult
i Lidköping AB
Roger Filipsson
roger.filipsson@aprojkma.se

**instore
Agency**

Trädgårdsform
Hantverk och design

Enestig Design & Konsult AB 0707 71 18 00

Cotton Blue

Parkåsa AB

**Bengt Eklund
lantbruk**

Strumpan

Hectors skomarknad AB
EST. 1944

Rydén's

Asplunds

BRAX SHIPPING

LIDKÖPINGS
El & Tele AB

Jahnstedts Redovisning AB

Vårkonsert med gästsolist

Söndag 21 maj kommer Andante att ha sin traditionella vårkonsert. I år har man en gästsolist i form av Ingall Rask Wagner från Göteborg. Hon har hjälpt Andante vid ett flertal tillfällen de senaste åren i samband med de inspelningar man har gjort. Dessutom ligger hon bakom flera tonsättningar i Andantes repertoar som kommer att framföras på konserten. Därutöver kommer hon att framföra några egna solosånger, bl.a. av Joni Mitchell som hon skrivit svenska texter till.

Gästsolist Ingall Rask Wagner från Göteborg.

Stenhammarkören satsar igen

Stenhammarkören är åter i gång efter en höst då de genomförde inte mindre än sju konserter i Stenhammarkyrkan. Intresset är stort. Vid vårens första övning hade ytterligare femton sångare anslutit till den stora kören. Första möjligheten att lyssna till dem är på DINA-scenen i Stadsträdgården i mid-sommarveckan onsdag 21 juni. Därefter får man ge sig till tåls till 11 och 12 november då de återkommer med en ny konsertserie i Stenhammarkyrkan, den här gången med sånger på svenska.

Kållandsö VISAR

Efter några års uppehåll på grund av bl a pandemin slår vi nu åter upp portarna till vårutställningen Kållandsö Visar. Liksom tidigare är platsen Bergs missionshus. Lokala utställare visar sina alster. Fika finns det så klart som även denna gång består av kaffe/te & våffla. Det kommer också bli musikalisk underhållning av Linnéa Keihag och Magdalena Segerstig. Ett konstlotteri blir det också där vinsterna kommer att bestå av konst och hembakat.

Backlucke-loppis

Lördagen den 13 maj i samband med konstutställningen "Kållandsö Visar" kommer equmenia på Kållandsö att arrangera en Backlucke-loppis. Mer info om detta finns på sid 6 i denna tidning eller i NLT.

Församlingsmöte

23 maj kl 19.00 i Stenhammarkyrkan

Nytt piano invigs på Kållandsö

Söndagen den 7:e maj firar vi en särskild musikgudstjänst i Missionskyrkan på Kållandsö.

Då inviger vi det nya kvalitetspiano som länge varit efterlängtat på Berg. Ett flertal av församlingens musiker medverkar och vi får lyssna och sjunga med i breda repertoarer av musik och sång. Vi gör också en insamling för att bekosta vårt nya musikinstrument. Ett rejält kyrkkaffe kommer också att serveras.

Tolsjöhemmet

De olika kyrkorna lokalt turas om att hålla andakt på Tolsjöhemmet. Vår församling håller i andakten på hemmet ungefär en gång i månaden. Det är alltid varannan lördag kl. 14:30 i café-lokalen. Däremellan har Svenska Kyrkan andakt varannan fredag samma tid. Senast medverkade bland annat en solosångare, Gunnar Erstorp. Gången innan medverkade Linda Meurling och några barn. Det är alltid mycket uppskattat med sång och musik. Ung som gammal får glädjas tillsammans.

Våffelcafé

Vårens sista våffelcafé blir tisdagen den 2 maj. Öppet: 14.00 – 17.00

Välkommen till vår nyöppnade "gör det själv" tvätthall på Sockerbruksgatan 5, Lidköping.
Öppettider 07.00 - 23.00 alla dagar i veckan.
Tel. 076-829 22 24

Sparbanken Lidköping

#tillsammansärvisparbankenlidköping

PILGRIMSVANDRING

- en unik upplevelse

Foto: Annika Landström

Vi går en alldeles fantastisk tid tillmötes och att komma ut i naturen på våren och försommaren är en makalös upplevelse. Varför inte passa på att pilgrimsvandra nu när vinterkylan är ett minne blott.

Dagarna har blivit längre och ljusare och naturen vaknar till liv. Att lyssna till återvändande flyttfåglar och ta sig längs en stig som är kantad av träd fullt sysselsatta med lövsprickning är en nästintill meditativ upplevelse. Det är som att naturen själv vill bjuda in oss att njuta av dess dofter, skönhet och prakt.

Pilgrimsvandring har sina rötter i kristen tro och tradition, men idag kan vem som helst gå en pilgrimsvandring för att söka efter mening, själslig vägledning eller kanske bara för att koppla av. Det handlar om att lämna vardagens rutiner och bekymmer bakom sig för att istället söka efter inre frid, att utforska sig själv, sin tro eller kanske sin plats i tillvaron. Under vandringen får man en möjlighet att fokusera på det som är väsentligt. Man kan bli stilla med sina egna tankar. Sinnena blir känsligare och man slipper vardagskulturens ständiga ljud- och bildbrus. Den enkla livsstilen uppmuntrar till sund bekymmerslöshet.

Det finns många olika typer av pilgrimsvandringar både i Sverige och runt om i världen, med olika svårighetsnivåer, längder och kulturella influenser. Från början färdades pilgrimer till Jerusalem, där Jesus själv hade vandrat, och till Rom, martyrernas stad och kyrkans säte. Men politiska stridigheter gjorde dessa svåra att nå. Istället skapade man under tidig medeltid nya mål att vandra till.

Aposteln Jacobs grav i Santiago de Compostela i Spanien är slutdestination för både dåtida och nutida pilgrimer. Antalet vandrare har vuxit enormt från cirka 10 000/år på 90-talet till flera hundra tusen de sista åren. Längs den 820 km långa leden finns ett väl utbyggt nätverk av övernattningsmöjligheter i form av pilgrimshärbärgen. De äldsta byggdes redan under 1100- och 1200-talet. Där kunde de medeltida pilgrimerna få både andlig och värdslik spis.

Många som idag vandrar El Camino, som den kallas i folkmun, söker en andlig dimension i tillvaron.

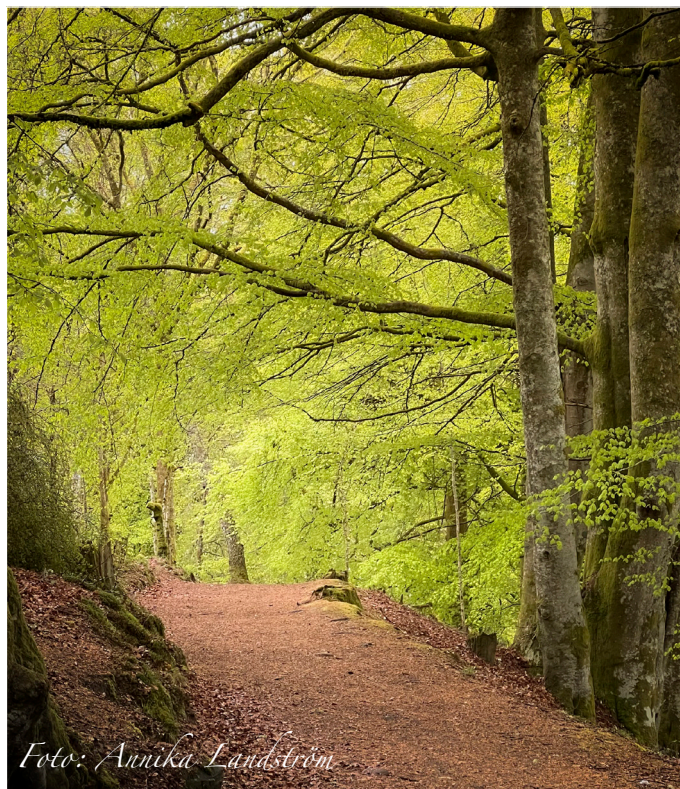

Foto: Annika Landström

Det är inte ovanligt att man väljer att vandra när man står inför en brytpunkt i livet. Man kanske har gått ur skolan, skiljt sig eller precis lämnat arbetslivet.

Flera kända författare har skrivit om sin vandring på Caminon.

Ett annat medeltida pilgrimsmål var Olof den heliges grav i Trondheim, den så kallade S:t Olavsleden, som

har en sträckning på 564 km från Selånger i Sundsvall via det jämtländska fjällandskapet till Nidarosdomen i Trondheim. Vandrigen tar mellan två till tre veckor och går genom en oerhört vacker och omväxlande natur. Leden har också en sträckning som passerar våra breddgrader med start i Skåne. Den är märkt med S:t Olofskorset och passerar bl.a. Kungslena, Varnhem, Skara, Läckö.

Om man bara vill ta korta dagsturer kan man passa på att utforska några av Skaraborgs vackra leder som tar dig via Vänerkust, vackra skogar och olika naturreservat. Läckö Slott

- Forshem, en vandring på 86 km går via många medeltida kyrkor och andra historiska platser. Det handlar inte bara om att gå en viss sträcka eller att nå ett specifikt mål. Oavsett orsaken är pilgrimsvandring en unik upplevelse som kan ge oss en chans att komma i kontakt med naturen och sig själv på ett djupare plan.

Text: Annika Landström

FAMILJEDAGAR

Equmenia Stenhammar gör i år en liten satsning på ett antal familjedagar som riktar sig till alla som vill vara med på en dag med god gemenskap och trevlig aktivitet. Du är välkommen både med och utan familj. Första familjedagen spenderades vid en grillplats i Otterstad. Vi grillade och njöt av både sol och umgänge. Nästa familjedag planeras bli någon gång i maj månad. Håll gärna utkik på vår instagram profil @equmeniastenhammar för mer information om nästa tillfälle!

em home

LIDKÖPING • FRAMNÄSVÄGEN 1

Tidningen Hälsning i ett helt NYTT format!

Redaktionsgruppen för "Nya" Hälsning samlad. Från vänster: Stig Roland Rask, Anders Blomberg, Annika Landström, Thorvald Berglund och Pelle Boman.

Kållandsö-Stenhammar Missionsförsamling har gett ut tidningen Hälsning i över 40 år. Formaten har varierat genom åren, liksom storleken på upplagan. Idag delas Hälsning ut i en upplaga om 3 000 ex till samtliga hushåll på Kålland, Kållandsö och norra Lidköping. Tidningen vill naturligtvis presentera arbetet i våra kyrkor, men också erbjuda intervjuer och reportage med lokal anknytning. Artiklar med både teologisk och allmän reflektion, samt historiska reportage har som alltid sin givna plats.

Det större formatet gör att vi också kan utöka innehållet.

HAR DU TIPS?

Kanske förslag på vad vi ska skriva om, eller bara ge synpunkter på innehållet?
Då är du välkommen att mejla redaktionen.

redaktion@halsning.se

VILL DU ANNONSERA?

Tidningen Hälsning kommer ut 4 gånger per år och når ungefär 3 000 hushåll i pappersformat. I webb-version når den ännu flera. Vi erbjuder annonsplatser till förmånliga priser.

WEBB-TIDNING. TIDNINGEN HÄLSNING KAN LÄSAS DIGITALT PÅ WWW.HALSNING.SE ELLER PÅ KYRKANS HEMSIDA WWW.STENHAMMARKYRKAN.SE

